

104

Betænkning

over

forslag til lov om erhvervelse og fortabelse af indfødsret.

(Afgivet af landstingets udvalg den 23. maj 1950).

Efter at forslag til lov om erhvervelse og fortabelse af indfødsret var blevet henvist til behandling i det tidligere på samlingen nedsatte indfødsretsudvalg, foretog udvalget i samråd med indenrigsministeren en gennemgang af lovforslagets enkelte bestemmelser. Det blev herved klarlagt, at der på tværs af partiliniere gjorde sig delte meninger gældende om to principspørgsmål, som allerede var fremdraget af ordførerne ved lovforslagets første behandling. Det ene af disse spørgsmål drejede sig om, hvorvidt den *fremmede kvinde*, der indgår *ægteskab med en dansk mand*, i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser kun skal kunne erhverve dansk indfødsret ved *naturalisation* (naturalisationslinien), eller om en ensidig *erklæring* fra hendes side om at ville være dansk skal være tilstrækkelig (erklæringslinien), idet den hidtidige regel, hvorefter hun automatisk erhverver indfødsret, lodes ude af betragtning som utidssvarende.

Tilhængerne af naturalisationslinien gjorde navnlig gældende, at denne stemte bedst overens med kravet om mænds og kvinders ligeberettigelse og tillige med statens interesse. Adgangen til at opnå indfødsret burde gøres så let og så hurtigt for de pågæl-

dende kvinder som overhovedet muligt, men således at der blev en mulighed for i undtagelsestilfælde at se dem lidt an. I tilslutning hertil blev der fremsat ønske om, at opholdsbetingelsen også lempedes så meget som forsvareligt for den udenlandske mand, der gifter sig med en dansk kvinde, og som søger om indfødsret.

Fra anden side anførtes, at hvis ordningen ikke skulle medføre for store ulemper, måtte undersøgelsen af de pågældende kvinders forhold forenkles så meget, at den blev af tvivlsom værdi for staten. Man burde derfor opgive denne fremgangsmåde, der under alle omstændigheder ville forårsage ikke så lidt ulejlighed og tage tid, særlig her i landet, hvor naturalisation i henhold til grundloven sker ved lov. Det påpegedes bl. a., at der under særlige omstændigheder kan opstå situationer, hvor det er af afgørende betydning at få indfødsretsforholdet bragt i orden med kort frist. Disse synspunkter mødte stor tilslutning indenfor udvalget og stødte ikke på modstand fra ministerens side.

Det andet principspørgsmål, som man beskæftigede sig med, angik den i lovforslagets § 9 foreslåede adgang til under nærmere an-